

Szabó Katalin
KOLDUS PANNI

Nagymamám mesélte, hogy amikor ő kisiskolás volt, őket apácák tanították, s ők ú. n. „Máriás lányok” voltak, s nagyobb egyházi ünnepeken a máriás lányok mindig egy kis színdarabot adtak elő. Ilyen volt a Koldus Panni története is, amely egy szegény kislányról szól, ahogyan rongyosan, koszosan sétál a téren. Körülötte a gazdagabb kislányok játszanak szép ruhákban, szép játékokkal, s ő énekel egy kis éneket mely így szól:

*Búsan élem a világot
Koldus Panni a nevem
Mivel a napi kenyérem
Kodulgatással keresem.*

*A nagyanyám öreg nagyon
Világtalan és szegény
Falu végén egy kis házban
Vele együtt lakom én.*

*Vágyaimnak netovábbja
Higgyétek csak az lehet
Itt a téren játszózni
Kislányokkal keveset.*

Amikor befejezte az éneket a gyerekek oda-futottak hozzá, s elkezdtek vele játszani. Majd oldalt megjelent Szűz Mária a kis Jézussal s azt mondta: Áldottak, akik másoknak örömet okoznak. – ennyi volt a rövidke színdarab.

Rendszerváltás után Szécsényben a Ferencesek visszakapták a templomot s a kolostort. A templom azelőtt is működött, de a kolostor része le volt falazva. Amikor visszakapták az egész város oda járt, „társadalmi” munkába újítottuk a kolostort. Falat vertünk, takarítottunk, festettünk, stb. Én akkoriban olyan 15 éves korú leány lehettem, s jártunk ifjúsági hittanra. Márk atya az ifi hittanosoknak „adott” egy pincehelyiséget a kolostorból, hogy azt mi használhatjuk, mert olyan sokat segítettünk. Ennek örömére pinceavató bulit rendeztünk, melyen a szülők, nagyszülők is részt vettek. Készültünk süttel, üdítővel s kis ünneppéssel. Páran mókás történetet meséltek, mások a bibliából adtak elő történetet. Én a (nagymamám ötlete volt) Koldus Pannit készítettem előadni. Varrtunk ruhát foltokkal-rongyokkal, jól összekoszoltuk, s kiálltam a terem „tér” közepére.

Bemondták, hogy Koldus Panni következik. Az idősebbeknek felcsillant a szemük hisz mind ismerték a kis darabot, egykoron ők is játszották.

Nagyon szomorúan kezdtem az éneket:

Vígan élem a világot

Ekkor óriási nevetés tört ki, mindenki úgy nevetett, hogy szinte könnyeztek. Én először nem értettem miért, aztán rájöttem, hogy elrontottam, s a Búsan helyett Vígan kezdtem az éneket. Hát a szomorú kis dalt végül vidáman együtt énekeltük el.

Nem túl régen a nagymamám meglátogatta a legkedvesebb barátnője, amikor én is otthon voltam. Klári néni így üdvözölte a nagyimat: Drága Ilonkám akkor búsan vagy vígan éljük az életünket? Majd elmesélték nekem, hogy azóta, mióta én „rosszul” énekeltem a Koldus Pannit, ők mindig így üdvözlik egymást, s jól nevettek.

Ez volt nekem a Koldus Panni története. De azt még most sem tudom ki írta, honnan származik. Kérdeztem nagyimat, de Ő sem tudta, neki az apácák tanították.

Engem otthon azóta is Panninak hívnak

Vén Balázs
A MESE GYÓGYÍTÓ
ÉS NEVELŐ EREJE

Magam is gyakorló szülő vagyok és nagy gondot és problémát okozott eleinte fiúgyermekem fegyelmezése, jó vagy általunk jónak tartott értékrendre tanítása, nevelése.

A mai világban alapvetően torzult értékrendek az elfogadottak, jellemző a nemtörődömség, a törtetés, a körültekintés és ebből adódóan a felelős előrelátó viselkedés teljes hiánya. A felelősséggel mindketten ennek ellentétét képviseljük, mivel ezt hoztuk magunkkal otthonról. Ez nagyon sok konfliktust szült és szül a társadalmi érintkezések során. Gyermekünk sok kapcsolatot alakít ki az óvodában, mivel jámbor lelkületű gyermek.

Ezek a kapcsolatok aztán mivel a gyermek könnyen elsajátítható viselkedésformákat él meg a társaival való játék során, befolyásolják a velünk való kapcsolatát. Mivel ezek az általunk nem megfelelőnek tartott szülő gyermek, és gyermek-

gyermek közti érintkezési minták beszivárognak a családjuk mindennapjaiba, így ezek konfliktusokhoz vezetnek. Ezek lehetnek irigység, feleselés, káromkodás, stb.

A megoldásra feleségem ösztönösen jött rá, mivel Ő kezdett el a kisfiunknak egy kitalált személyről meséket mesélni. A történet főszereplője egy a gyermekünkkel egyidős kisfiú Bécike, akivel az adott napon köztünk megtörtént, és általunk helytelenített rossz dolog történt.

Például az egyik történetben Bécike irigy volt, a másokban nem nézett körül az úton, vagy eltévedt az erdőben.

A mesék varázsütés szerűen másnapra megváltoztatták a gyermekünk adott dologról alkotott nézetét, vagy éppen rögzítették benne a helyes közlekedés szabályait.

Más esetekben pedig, ez a Bécike nagy hőstetteket vitt végbe és ezeken keresztül megértette a gyermek, hogy milyen jól cselekedett. Esetleg annak ellenére, hogy az ovis társak ezt másként látják, de ő ügyesen lemond a birtoklási vágyáról.

Később hallottam az itteni tanulmányaim során a gyógyító mesék c. könyvről melyben hasonló dolgokról írnak.

